

Studiul 7: Un portret al iubirii

Sabat după-amiază, 08 august

De memorat:

„Acum dar rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea, dar cea mai mare dintre ele este dragostea.”

1 Corinteni 13:13.

Dragostea poate învinge totul. De aceea Pavel a avut atât de multe de spus despre ea. Cuvinte din familia de cuvinte *agapaō* – cel mai frecvent termen grecesc din Noul Testament care exprimă conceptul de dragoste – apar de peste 135 de ori în epistolele pauline. Această cifră reprezintă aproape jumătate din aparițiile din Noul Testament, ceea ce ar trebui să ne spună ceva despre tema centrală a scrisorilor lui Pavel către biserica din Corint.

Există multe pasaje remarcabile despre dragoste în Noul Testament – precum Romani 8:35-39; 1 Corinteni 2:9; 1 Corinteni 8:3; Galateni 2:20; Coloseni 1:13; 1 Tesaloniceni 3:12 și altele. Dar niciunul nu se compară cu 1 Corinteni 13.

Săptămâna trecută am văzut că, fără dragoste, toate lucrurile, chiar și darurile spirituale, sunt fără valoare. Săptămâna aceasta vom analiza mai în detaliu 1 Corinteni 13 și minunata sa descriere a iubirii. După cum vom vedea, iubirea nu este atât o emoție, cât o atitudine, o atitudine care trebuie exprimată prin modul de a trăi, prin fapte și prin cuvinte; altfel, nu înseamnă nimic. Ceea ce este – și face – cu adevărat dragostea a fost pe deplin revelat în viața Domnului Isus.

Caracterul esențial al iubirii

Săptămâna trecută doar am atins tema dragostei așa cum apare în 1 Corinteni 13. Trebuie să studiem și mai profund cuvintele lui Pavel din acest capitol.

1. Rezumă mai jos ce ne spune 1 Corinteni 13 despre dragoste!

1 Corinteni 13:1-13

- ¹ Chiar dacă aş vorbi în limbi omeneşti şi îngereşti, şi n-aş avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor.
- ² Şi chiar dacă aş avea darul prorociei şi aş cunoaşte toate tainele şi toată ştiinţa, chiar dacă aş avea toată credinţa, aşa încât să mut şi munţii, şi n-aş avea dragoste, nu sunt nimic.
- ³ Şi chiar dacă mi-aş împărţi toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aş da trupul să fie ars, şi n-aş avea dragoste, nu-mi foloseşte la nimic.
- ⁴ Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuieşte, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie,
- ⁵ nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândeşte la rău,
- ⁶ nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr,
- ⁷ acoperă totul, crede totul, nădăjduieşte totul, suferă totul.
- ⁸ Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârşi; limbile vor înceta; cunoştinţa va avea sfârşit.
- ⁹ Căci cunoaştem în parte şi prorocim în parte,
- ¹⁰ dar, când va veni ce este desăvârşit, acest „în parte” se va sfârşi.
- ¹¹ Când eram copil, vorbeam ca un copil, simţeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.
- ¹² Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea faţă în faţă. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaşte deplin, aşa cum am fost şi eu cunoscut pe deplin.
- ¹³ Acum dar rămân acestea trei: credinţa, nădejdea şi dragostea, dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

Pavel nu spune că limbile (1 Corinteni 13:1), profeţia, înţelegerea, cunoaşterea, credinţa (1 Corinteni 13:2) şi binefacerea (1 Corinteni 13:3) sunt inutile. Ele sunt inutile doar dacă nu sunt motivate de iubire. Iubirea despre care vorbeşte Pavel nu este exprimată în propoziţii precum: „Îmi iubesc prietenii” sau chiar „Îmi iubesc

soțul și copiii.” De asemenea, el nu vorbește despre genul de dragoste care se vede în filme. Și, nu, nu este dragoste erotică, deși acest pasaj este folosit adesea în predici de nuntă.

Această dragoste nu poate fi redusă la afecțiune, la caritate, la virtute sau la bunăvoință. Totuși toate acestea o reprezintă într-o măsură mai mică sau mai mare. Această dragoste este un har special oferit nouă de Duhul. Iubirea din 1 Corinteni 13 este motivația dată de Duhul ca să acționăm cu afecțiune, cu virtute și cu bunăvoință. Este un angajament total din partea noastră, cu fapte, cu sentimente și cu gânduri, față de Hristos și față de aproapele nostru.

2. Ce avertizare exprimă Isus în Matei 24:12?

Matei 24:12

¹² Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.

De aceea agapē este esențială și atât de necesară. Prin puterea Domnului Hristos, nu putem lăsa dragostea să se răcească în casele, în bisericile și în cartierele noastre. Avem exemplul Domnului Hristos pe cruce murind pentru noi. Ce expresie mai bună și mai puternică a acestui fel de dragoste ar putea exista? Deși, desigur, nu am putea niciodată exprima la fel acest tip de dragoste, prin harul lui Dumnezeu ar trebui să ne străduim să o manifestăm în viața noastră în orice măsură putem.

Gândește-te când acest fel de dragoste ar fi putut avea un impact puternic și pozitiv asupra cuiva care avea nevoie de această iubire mai mult decât de orice altceva?

Ce face dragostea

Versetele 4 la 7 sunt esența capitolului 13 din 1 Corinteni. Pavel se concentrează pe trăsăturile iubirii – ce este și ce nu este, ce face și ce nu face. El o personifică pentru a ne crea o imagine asupra comportamentului cuiva plin de dragostea insuflată de Duhul. În descriere Pavel folosește o serie de verbe. Pentru el, iubirea ține mai mult de acțiuni decât de sentimente sau de emoții. Așadar ce face dragostea?

(1) Este îndelung răbdătoare (gr. makrothymeō). Makrothymeō înseamnă a arăta răbdare chiar și în circumstanțe dificile. Răbdarea evidențiază și capacitatea de a fi îngăduitori unii cu alții (Efeseni 4:2).

(2) Este plină de bunătate (gr. chrēsteuomai). Chrēsteuomai apare doar aici în Noul Testament, dar alte cuvinte din aceeași rădăcină sunt des întâlnite în alte locuri. În Septuaginta (versiunea greacă a Vechiului Testament), cuvintele din această rădăcină apar frecvent în Psalmi, cu referire la bunătatea lui Dumnezeu asociată cu mila Lui (145:9). În 1 Corinteni Pavel a vrut să spună că dragostea trebuie să imite compasiunea și îndurarea lui Dumnezeu față de noi.

(3) Se bucură (gr. synchairō) de adevăr. Synchairō denotă capacitatea de a trăi bucuria alături de altă persoană (Luca 1:58; 15:6,9; 1 Corinteni 12:26; Filipeni 2:17,18).

(4) Acoperă (gr. stegō) totul. Cercetătorii dezbat dacă stegō înseamnă „a acoperi”, cu sensul de a păstra ceva confidențial, sau „a îndura”, în sensul de reziliență. Conceptul de „a îndura” apare clar în 1 Corinteni 9:12, ceea ce îi determină pe cei mai mulți comentatori și traducători să considere această opțiune mai probabilă.

(5) Crede (gr. pisteuō) totul. Pisteuō are aceeași rădăcină cu termenul credință (gr. pistis); în acest context înseamnă a acorda altora prezumția de nevinovăție.

(6) Nădăjduiește (gr. elpizō) totul. În Noul Testament verbul elpizō se referă întotdeauna la convingerea sau așteptarea că se va întâmpla ceva bun.

(7) Suferă (gr. hypomenō) **totul**. Probabil că 1 Corinteni 13:7 verbele stegō și hypomenō sunt sinonime, însemnând aici „a îndura în mijlocul greutăților”. Pavel

folosește hypomenō la sfârșitul versetului pentru a evita repetarea lui stegō. Repetarea aceluiași concept cu un alt cuvânt atrage atenția asupra credinței și speranței ca puncte centrale. Cu alte cuvinte, dragostea rezistă prin credință și speranță.

Compară 1 Corinteni 13:4-7 cu Galateni 5:22,23! Ce idei comune găsești?
Cum putem manifesta acest fel de dragoste în viața noastră?

1 Corinteni 13:4-7

- ⁴ Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuiește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie,
⁵ nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău,
⁶ nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr,
⁷ acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.

Galateni 5:22,23

- ²² Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia,
²³ blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.

Ce nu face dragostea

3. De ce, în 1 Corinteni 13:4-7, Pavel menționează și ce nu este dragostea, nu doar ce este?

1 Corinteni 13:4-7

- ⁴ Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătațe, dragostea nu pizmuiește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie,
⁵ nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău,
⁶ nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr,
⁷ acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.

Ieri ne-am concentrat asupra celor 7 lucruri pe care le face dragostea; astăzi vom analiza **8 lucruri** pe care nu le face.

(1) Nu pizmuiește (gr. zeloō). Zeloō poate fi folosit afirmativ, ca în „umblați [zeloō] dar după darurile cele mai bune” (1 Corinteni 12:31), „umblați [zeloō] și după darurile duhovnicești” (14:1) și „râvniți [zeloō] după prorocie” (14:39). Aici însă, ca și în Faptele apostolilor 7:9, sensul este negativ. Este bine să ne dorim daruri spirituale, dar nu să îi invidiem pe cei care le au. Lucrul acesta provoacă divizare (3:3).

(2) Nu se laudă (gr. perpereuomai). Verbul perpereuomai transmite ideea de aroganță și dorință de a primi laude de la alții. Dragostea însă nu se concentrează pe sine – lucru evidențiat și în continuare.

(3) Nu se umflă de mândrie (gr. physioō). Verbul physioō apare în 1 Corinteni 8:1 în remarcabila afirmație a lui Pavel: „Cunoștința îngâmfa, pe când dragostea zidește.” Se referă la o persoană plină de importanță de sine.

(4) Nu se poartă necuviincios (gr. aschēmoneō). Verbul aschēmoneō are o gamă variată de sensuri, dar în general înseamnă a acționa contrar standardelor sociale și morale, în mod dezonorant, rușinos, indecent sau nepotrivit. Probabil Pavel se referă la comportamentul arogant și lipsit de respect al celor „tari” față de membrii „slabi” din Corint (4:10; 8).

(5) Nu caută (gr. zēteō) **folosul [dreptul] său**. Este o afirmație asemănătoare cu cea din 1 Corinteni 10:24 – „Nimeni să nu-și caute propriul drept, ci pe al altora” (traducerea autorului). Dragostea renunță la propriile drepturi de dragul altora (vezi Studiul 5). Într-un context în care toți își revendică drepturile, toți au de câștigat când aleg să caute binele celuilalt.

(6) Nu se mânie (gr. paroxynō). Verbul paroxynō sugerează o stare de excitație nervoasă care indică o persoană ușor de provocat la mânie. Aceasta înseamnă că dragostea nu este iute la mânie și nici iritabilă.

(7) Nu se gândește (gr. logizomai) **la rău**. Verbul logizomai are aici un sens contabil, însemnând că dragostea nu ține socoteala greșelilor altora. Cu alte cuvinte, dragostea înseamnă și a ierta.

(8) Nu se bucură (gr. chairō) **de nelegiuire**. Dragostea nu doar că nu ține evidența greșelilor altora, dar nici nu se bucură că au fost comise. Când îi iubim cu adevărat pe ceilalți, nu ne bucurăm de greșelile lor, ci căutăm să îi ajutăm.

Un portret al Domnului Isus

Este posibil ca, citind 1 Corinteni 13:4-7, să simțim frustrare, conștientizând că, într-o măsură mai mică sau mai mare, nu reușim să manifestăm toate aceste trăsături ale dragostei. Probabil că Pavel avea în minte persoana Domnului Isus când a scris 1 Corinteni 13. Într-adevăr, numai Domnul Hristos a dovedit în mod desăvârșit toate acele trăsături ale iubirii. Astfel portretul pe care Pavel îl face iubirii este de fapt un portret al Domnului Isus.

4. Ce aflăm despre dragoste din Ioan 13:1,34; 15:9,12; 1 Timotei 1:14; 2 Timotei 1:7,13; 1 Ioan 3:16 și 1 Ioan 4:7-12,19-21?

Ioan 13:1,34

¹ Înainte de Praznicul Paștelor, Isus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

³⁴ Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

Ioan 15:9,12

⁹ Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.

¹² Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu.

1 Timotei 1:14

¹⁴ Și harul Domnului nostru s-a înmulțit peste măsură de mult împreună cu credința și cu dragostea care este în Hristos Isus.

2 Timotei 1:7,13

⁷ Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.

¹³ Dreptarul învățăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine ține-l cu credința și dragostea care este în Hristos Isus.

1 Ioan 3:16

¹⁶ Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați.

1 Ioan 4:7-12,19-21

⁷ Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

⁸ Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

⁹ Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.

¹⁰ Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

¹¹ Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.

¹² Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.

¹⁹ Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.

²⁰ Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu” și urăște pe fratele său este un mincinos, căci cine nu iubește pe fratele său pe care-l vede cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede?

²¹ Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu iubește și pe fratele său.

Dumnezeu este dragoste (1 Ioan 4:8). El ne iubește atât de mult încât L-a dat pe singurul Său Fiu (Ioan 3:16). Domnul Isus este expresia deplină a acestei iubiri (Evrei 1:3). Dacă vrem să știm cum se exprimă dragostea, trebuie să privim îndelung la El. Dacă acordăm atenție portretului lui Hristos din Noul Testament, vom realiza că toate trăsăturile pozitive ale iubirii din 1 Corinteni 13 se văd la El.

Domnul Isus este răbdător. „Dar am căpătat îndurare, pentru ca Isus Hristos să-Și arate în mine, cel dintâi, toată îndelunga Lui răbdare [makrothymia]” (1 Timotei 1:16).

Domnul Isus este bun. Biblia spune că „bun este Domnul” (1 Petru 2:3). Cuvântul „Domnul” din acest pasaj se referă la Isus. Termenul „bun” traduce cuvântul grecesc chrēstos, din aceeași familie cu verbul chrēsteuomai („a arăta bunătate”) din 1 Corinteni 13:4.

Domnul Isus Se bucură de adevăr. Isus a avut parte de bucurie atunci când a urmat voia Tatălui și a simțit dragostea Lui (Ioan 15:9-11; 17:12-14).

Domnul Isus acoperă/îndură totul. Evrei 12:2,3 spune că Isus „a suferit crucea [...] a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine.” Nimeni nu a îndurat atât de mult ca Domnul Isus (Filipeni 2:8). El a făcut acest lucru pentru bucuria care-I era pusă înaintea.

Domnul Isus crede totul. Când Anania a pus la îndoială autenticitatea convertirii lui Pavel (Faptele apostolilor 9:13,14), Isus a răspuns: „El este un vas pe care l-am ales” (Faptele apostolilor 9:15). Domnul vede oamenii nu doar așa cum sunt acum, ci și cum vor deveni prin puterea Lui.

Care sunt alte moduri în care Dumnezeu îți descoperă cu adevărat dragostea?

Credința, speranța și dragostea

Am aflat deci până acum cum este dragostea. Și este așa pentru că Domnul Isus este așa. Odată găsite aceste calități la Isus, următorul pas este să-I urmăm exemplul. Aceasta își dorește Pavel pentru corinteni. Pe de altă parte, dacă eliminăm negația din cele 8 declarații cu privire la ce nu este dragostea, „obținem o descriere destul de fidelă a comportamentului corintenilor în cercul lor bisericesc: invidioși, lăudăroși, aroganți, nepoliticoși, preocupați doar de sine, ușor de ofensat și mereu atenți la ceea ce făceau greșit ceilalți. Pavel adaptează la situația corintenilor verbele pe care le folosește aici” (Verlyn D. Verbrugge, „1 Corinthians”, în *The Expositor’s Bible Commentary: Romans–Galatians*, 2008, p. 372).

Corintenii aveau multe de învățat. La fel și noi. După ce descrie ce face și ce nu face dragostea, Pavel încheie prin a evidenția natura ei veșnică, pentru a încuraja dragostea autentică. Într-o zi, profețiile nu vor mai fi necesare; vom vorbi toți o singură limbă; iar cunoașterea umană, imperfectă, va face loc unei cunoașteri noi, desăvârșite, a lui Dumnezeu (1 Corinteni 13:12). Darurile Duhului vor înceta doar atunci când scopul pentru care există va fi atins (13:10). Dar „dragostea nu va pieri niciodată” (13:8). De asemenea, când Hristos va reveni, credința va face loc „vederii” (2 Corinteni 5:7), iar îndelunga noastră speranță va deveni realitate (Romani 8:24). Mai presus de toate, iubirea va dăinui ca un simbol al caracterului Dumnezeului nostru trinitar. Totuși, într-un anumit sens, și credința, și speranța vor dura pentru totdeauna. Credința ca experiență a mântuirii (Romani 4:3) și speranța ca dorință și așteptare a unor noi bucurii și a cunoașterii pe noul pământ vor marca experiența celor răscumpărați pentru veșnicie. Dar dragostea, dragostea lui Dumnezeu, va triumfa veșnic.

Foarte curând, Îl vom vedea pe Domnul nostru față în față (1 Corinteni 13:12). Până atunci, trebuie să ne definim viața prin aceste trei virtuți: credință, speranță și dragoste. Această triadă este plinătatea vieții creștine prin Duhul, menționată adesea între creștini (Romani 5:1-5; Galateni 5:5,6; Efeseni 1:15,18; 4:1-5). Dragostea însă este cea mai mare – este singura virtute care descrie însăși natura lui Dumnezeu (1 Ioan 4:8).

Meditează asupra afirmației că „Dumnezeu este dragoste.” Cum ar trebui să înțelegem ce înseamnă? Deși o putem înțelege doar parțial, de ce este această expresie o veste atât de bună pentru noi?

Un gând de încheiere

„Indiferent de superioritatea mărturisirii lui de credință, cel a cărui inimă nu este plină de iubire pentru Dumnezeu și pentru semenii săi nu este un adevărat ucenic al lui Hristos. Chiar dacă ar avea o credință mare și ar avea până și puterea de a face minuni, credința lui ar fi fără valoare dacă nu ar avea iubire. Poate că dă dovadă de o mare dărnicie, dar, dacă din alt motiv decât acela al unei sincere iubiri își dă toate bunurile pentru hrănirea săracilor, fapta lui nu l-ar face demn de bunăvoința lui Dumnezeu. În zelul său, poate să sufere chiar și moartea de martir, dar, dacă fapta sa nu este determinată de iubire, el va fi privit de Dumnezeu ca un fanatic amăgit sau ca un ipocrit ambițios” (Ellen G. White, Faptele apostolilor, p. 318, 319).

„Avem predici și predicatori din belșug. Lucrul de care avem cea mai mare nevoie [...] este dragostea pentru sufletele care pier, acea dragoste care se revarsă din belșug de la tronul lui Dumnezeu. Adevărata viață creștină umple cu dragoste întreaga ființă. Ea atinge fiecare parte vitală: mintea, inima, mâinile care ajută, picioarele, făcându-i pe oameni în stare să stea tari acolo unde Dumnezeu le cere să stea, ca să nu facă poteci strâmbe, ca nu cumva cel șchiop să fie abătut din drum. Dragostea arzătoare, mistuitoare a lui Hristos pentru sufletele care pier este viața întregului sistem al creștinismului” (Ellen G. White, Lift Him Up, p. 134).

Zilnic: Iov 37 – Psalmii 1; Ellen G. White, Dietă și hrană, cap. 24 (integral)

1. Cine și când izbucnea în cântări de bucurie?
2. Cui i-a fost dat ca locuință pustiul, și pământul sărac ca locaș?
3. Cu ce îi spune Dumnezeu lui Iov să se împodobească?
4. Când l-a adus Domnul pe Iov în starea lui de la început?
5. Ce efect are cafeaua asupra organismului?